

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215208926
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215208926.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX, o zaplatenie 1.476,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. januára 2018, č.k. 9C/260/2015- 108, takto

o z h o d o l :

I. Odvolací súd odvolanie žalobcu proti zamietavému rozsudku súdu prvej inštancie v časti uplatnených úrokov z omeškania o d m i e t a .

II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti uplatneného úroku z úveru vo výške 19,9 % ročne zo sumy 1.476,63 eur od 10.07.2013 do zaplatenia p o t v r d z u j e a v ostatnej časti zamietajúci rozsudok m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 102,95 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 86,72%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) a § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 121 ods. 3, § 565 Občianskeho zákonníka, vecne súd dôvodil, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.476,63 eur s príslušenstvom titulom neuhradených záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej so žalovanou dňa 7.3.2013. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 1.500,00 eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala uhrádzať v 48 mesačných splátkach, po 45,27 eur so splatnosťou jednotlivých splátok do 15. dňa toho ktorého mesiaca. Súd preskúmal zmluvu o úvere a dospel k záveru, že je potrebné ju posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá podlieha režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní náležitostí úverovej zmluvy dospel k záveru, že pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) sa úver považuje v zmysle ust., § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná je preto povinná zaplatiť žalobcovi len skutočnú výšku poskytnutého úveru 1.500 eur po odpočítaní už uhradených splátok v celkovej výške 30,00 eur, po vykonanom dokazovaní teda priznal preto žalobcovi rozsudkom zo dňa 07.01.2016 sp. zn. 9C/260/2015-65 sumu 1.470,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.470,- eur

od 10.07.2013 do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd tento rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, ktorý mal v ďalšom konaní za preukázané, že žalovaná čerpala úver vo výške 1500 eur, z ktorého uhradila sumu 30 eur, teda bola zaviazaná na vrátenie istiny vo výške 1470 eur s príslušenstvom a sporná zostala suma čo do výšky 6,63 eur. V tejto časti, čo do prevyšujúcej sumy 6,63 eur z titulu istiny, súd žalobu zamietol s poukazom na to, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase poskytnutia úveru. Žalobca sa domáhal okrem istiny, úrokov z úveru tiež vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 5 % z neuhradených splátok za dobu po zosplatnenie úveru (do 09.07.2013), pričom ide o príslušenstvo veci v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Súd zamietol úrok vo výške 96,32 eur, ktorý bol vyčíslený do dátumu predčasnej splatnosti úveru spolu s úrokmi z omeškania vo výške 1,47 eur, ktorý vypočítal žalobca do dátumu predčasnej splatnosti úveru ako aj úrok 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny 1476,63 eur od 10.07.2013 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z úrokov v sume 96,32 eur od 10.07.2013 do zaplataenia. Keďže sa jedná o úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle hore uvedeného ustanovenia, žalovaná je povinná vrátiť iba skutočne požičanú sumu. Žalobca nepreukázal platnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 565 OZ a súd bol toho názoru, že zosplatnenie je neplatné v zmysle § 39 OZ. Taktiež si žalobca nemôže uplatňovať úroky z úrokov s poukazom na ust. § 121 ods. 3 OZ. Čo do vyčísleného príslušenstva súd považoval žalobu za zmatečnú, bez uvedeného spôsobu výpočtu. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 86,72%.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu, podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) CSP s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. V odvolaní uviedol, že názor súdu prvej inštancie o tom, že úver je v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), je nesprávny. Podľa názoru odvolateľa predmetná úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované citovaným zákonom vrátane náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k). Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky, a teda niektoré z náležitostí zmluvy sú uvedené v týchto VOP, pričom v samotnom texte zmluvy sa uvádza výška anuitnej splátky 45, 27 eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 15.03.2013, počet anuitných splátok 48 aj periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca. Z uvedeného vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky, pričom banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Odvolateľ tiež poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, z čoho potom vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj vo VOP alebo v Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Ďalej z uvedeného rozsudku vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a písm. i) Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky a zároveň štát ani nemôže zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať. Ďalej z uvedeného rozsudku vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Žalobca poukázal aj na aktuálnu judikatúru iných krajských súdov Slovenskej republiky a uviedol, že je podľa neho nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. V tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje a tak

žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. Napokon žalobca poukázal aj na už schválený vládny návrh zákona z 12.10.2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, podľa ktorého s účinnosťou od 15.12.2017 dochádza k zmene ustanovení týkajúcich sa podstatných náležitostí zmluvy práve z dôvodu záverov vyššie uvádzaného rozsudku Súdneho dvora EÚ. Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zároveň zaviazal žalovanú k plnej náhrade trov odvolacieho konania.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9C/260/2015 bolo podľa podanej žaloby zaplatenie sumy 1.476,63 eur spolu s príslušenstvom a to vyčísleným úrokom vo výške 96,32 eur (z neuhradených splátok úveru do dátumu predčasnej splatnosti úveru), vyčísleným úrokom z omeškania v sume 1,47 eur (z neuhradených splátok úveru do dátumu predčasnej splatnosti úveru), dohodnutým úrokom z úveru vo výške 19,90% ročne z neuhradenej istiny 1.476,63 eur od 10.07.2013 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 1.476,63 eur od 10.07.2013 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 96,32 eur od 10.07.2013 do zaplatenia a to titulom neuhradených záväzkov zo zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou dňa 07.03.2013.

8. Súd prvej inštancie po prvý raz vo veci rozhodol rozsudkom vydaným dňa 07.01.2016 sp. zn. 9C/260/2015-65 a priznal žalobcovi sumu 1.470,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.470,- eur od 10.07.2013 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Odvolací súd na odvolanie žalobcu rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Predmetom tohto odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu novým rozsudkom zo dňa 18.01.2018 zamietol v časti prevyšujúcej priznanú istinu 1.470 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.470,- eur od 10.07.2013 do zaplatenia.

10. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o posúdení predmetného záväzkového vzťahu medzi stranami sporu vzhľadom na jeho povahu ako spotrebiteľského zmluvného vzťahu (§ 52 OZ) uzavretého podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a správny bol aj postup súdu, ktorým ex offo rešpektujúc princíp ochrany spotrebiteľa skúmal obligatórne náležitosti úverovej zmluvy, vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z.

11. Po preskúmaní obsahu spisu však odvolací súd musel konštatovať, že záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver pre chýbajúcu obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, nie je správny. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý sa nastolenou otázkou opakovane zaoberal (rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018 a pod.), pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v týchto rozhodnutiach.

12. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

13. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernice vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

14. Európsky súdny dvor v rozsudku z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s., proti Kláre Biróovej konštatoval, že: čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozsudku), z čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice a čl. 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozsudku), pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky, pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto Smernica neupravuje, ak táto Smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozsudku), čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

15. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k).

17. V úvode všeobecnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona je svojim obsahom úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva. V závere všeobecnej časti Dôvodovej správy sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

18. V Dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne

strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti - splácať istinu, úroky a iné poplatky - vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

19. Smernica ako špecifický prameň práva EÚ vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný Smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu Smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok Smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva EÚ transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok Smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákon nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, v opačnom prípade by išlo o výklad *contra lege*. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným Smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (rozsudok ESD C-212/07).

20. Rozsudok ESD C-42/15 konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov SR vyskytujú pochybnosti o tom, či textu „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice) obsahovo zodpovedá text „zmluva o spotrebiteľskom úvere...musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už bolo uvedené, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s čl. 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii tohto ustanovenia.

21. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, je potrebné dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z Dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby toto ustanovenie sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v Dôvodovej správe, ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice.

22. Zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1.5.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvencia splátok“. V Dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v citovanom rozsudku Súdneho dvora. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

23. S poukazom na vyššie uvedené právne a teoretické východiská, s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu potom predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov a preto záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údaju za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona, nie je opodstatnený.

24. Keďže v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia súd prvej inštancie, považujúc predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, zamietol žalobu v časti uplatnených úrokov z úveru a poplatkov, preto odvolací súd napadnutý rozsudok za použitia § 388 CSP zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovel v časti žalovaného poplatku obsiahnutého v sume žalovanej istiny, ako aj úroku z úveru vyčísleného do predčasného zosplatnenia úveru, teda do 09.07.2013 a zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 102,95 eur (6,63 eur + 96,32 eur). Odvolací súd sa nestotožnil so záverom prvoinstančného súdu o neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru, keď na takýto záver nevidel dôvod, takáto možnosť bola dohodnutá vo VOP (§ 565 OZ) a v tomto prípade aj boli splnené podmienky na uvedený postup veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 OZ, žalovaná bola preukázateľne v omeškaní s úhradou splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom bola včas upozornená veriteľom vopred na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9 OZ).

25. Pokiaľ ide o úrok z úveru vo výške 19,9% ročne za obdobie od zosplatnenia úveru (od 10.07.2013) až do zaplatenia, v tejto časti odvolací súd zamietajúci rozsudok potvrdil, pretože v otázke nároku veriteľa na úrok z poskytnutého úveru za čas po jeho zosplatnení, odvolací súd opierajúc sa o konštantnú judikatúru vyšších súdov, od ktorej nebol dôvod sa odkloniť, zdieľa názor, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania.

26. V preskúmvanej veci žalobca podal odvolanie aj voči zamietnutiu uplatnených úrokov z omeškania (vyčísleného úroku z omeškania 1,47 eur do predčasného zosplatnenia, t.j. do 09.07.2013, ako aj úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej zvyšnej istiny a vyčíslených úrokov 96,32 eur od 10.07.2013 do zaplatenia), avšak zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nebolo možné v odvolacom konaní preskúmať. Je tomu tak preto, že hoci odvolanie žalobcu smerovalo voči celému zamietajúcemu rozsudku, v skutočnosti neobsahovalo žiadny odvolací dôvod vo vzťahu k zamietnutým úrokom z omeškania. Žalobca totiž v odvolaní argumentoval výlučne vo vzťahu k nesprávnemu zamietnutiu úroku z úveru a poplatku pri nesprávnej aplikácii § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zatiaľ čo vo vzťahu k nepriznaným úrokom z omeškania odvolateľ neuviedol žiadny odvolací dôvod (takže postup súdu, ktorým by odvolateľa vyzval na odstránenie väd odvolania nebol namieste), a preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, než v tejto časti podľa § 386 písm. d) CSP, odvolanie žalobcu odmietnuť ako neobsahujúce náležitosti podľa § 363, a pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

27. O nároku na náhradu trov tohto konania (prvoinstančného i odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, berúc do úvahy prevažný úspech žalobcu, ktorý bol v spore neúspešný iba v nepatrnej časti príslušenstva, preto mu priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).